

[Ministeren for kulturelle anliggender]

hvilke ressourceoverførelser der skulle være tale om. Men skal det stå der, så må det da gerne det, for så kan der ikke være tvivl om, at hensigten er god nok set fra forslagsstillerens side.

Men det er da lige så klart, at som situationen er, vil en forhandling om Danmarks Radios ressourcer komme til at foregå mellem en kommende TV 2-bestyrelse og Danmarks Radios radoråd eller den bestyrelse, som vi forhåbentligt får lovgivet om senere. Kan det ikke falde på plads, kommer kulturministeren ind i billedet for at være med i beslutningen på dette område, som jo i sidste instans ender i finansudvalget, som man ikke kan komme uden om som den myndighed, der må tage stilling til de økonomiske transaktioner, der måtte være omkring de to kanaler.

Jeg skal også gøre et par bemærkninger om de forslag, som efter min mening ligger uden for det, der egentlig skal tages stilling til med dette lovforslag, nemlig det ændringsforslag, som vedrører lokal radiovirksomhed og derunder støtte til den. Det må jeg afvise at vi kommer ind på nu, også fordi jeg synes, at disse forslag ikke er særlig klart gennemtænkte og i hvert fald ikke holder stik med hensyn til de økonomiske konsekvenser. En af beregningsforudsætningerne er, at der skulle komme 100 lokalradioer. Vi har allerede ansøgninger om 270 sendetilladelser fra den første omgang, så tallene vil blive væsentlig større end dem, der er tale om her, og det vil jo i meget høj grad blive statsudgifter det hele. Selv om man forestiller sig – som det står i ændringsforslaget – at en tredjedel skal komme fra kommunerne og en tredjedel fra staten, vil reglerne om bloktilskud jo automatisk betyde, at kommunerne vil stille krav om en forøgelse af bloktilskuddene, når de pålægges en sådan ekstra udgift, således at de to tredjedele vil ende med at blive statsudgifter.

Men i det hele taget er princippet om en offentlig finansiering af lokalradioerne noget, som vi må afvise. Jeg kan ikke lade være med i denne forbindelse at gøre opmærksom på, at da forsøgsloven i sin tid blev vedtaget her i folketinget, stod der udtrykkeligt, at lokal radiovirksomhed måtte finansieres med lokale midler, og det mener jeg stadig må være en af forudsætningerne, når vi arbejder videre med disse ting.

Fru Pia Kjærsgaard sagde i en af de korte bemærkninger ligesom lidt utilfreds, at kun 75 pct. ville være dækket af TV i første fase, når et TV 2 sætter i gang. Det er faktisk meget. Det er den første teknologiske nydannelse, hvor man får en gennemtrængningshastighed, som man kalder det, som er så høj, at vi kan starte med 75 pct. Tager man telefonerne, tager man radioen, tager man det TV 1, vi kender, så gik der årtier, før man kunne dække 75 pct. Og i løbet af det næste år vil man kunne dække stort set de 100 pct., der er tale om.

Det er da rigtigt, at en række seere vil komme til at få antenneproblemer, det vil sige, at de skal investere i antenner. Men det kan de jo blive fritaget for, når de ikke ønsker det, for så kommer de ikke til at købe deres antenne. Det svarer i øvrigt til, at vi aldrig har ydet tilskud eller har interesseret os for, hvordan folk finansierer deres modtagestyr, når de køber deres TV-modtager eller opsætter deres antenne eller tilslutter sig et antenneanlæg eller de ønsker at kunne se yderligere kanaler. Det har jo også været tilfældet under lokalradioforsøgene, at folk har måttet sætte antenner op for at kunne modtage den lokalradio og navnlig det lokal-TV, der blev sendt. Der vil altid være antenneproblemer. Det er på modtagersiden, disse udgifter ligger, og det synes jeg nu er en udmærket tradition, man har, at her er det op til den enkelte at betale for de udgifter, der skal til.

Jeg er, som jeg nævnte før, temmelig sikker på, at de beregninger, vi har stillet op, vil holde, fordi jeg tror, den reklameindtægt, vi vil få, vil blive af et sådant omfang, at licensen kan holdes inden for de rammer, som forslaget angiver.

Med dette har jeg også svaret på en del af det, som fru Ingerlise Koefoed var inde på, nemlig med hensyn til styringen af disse ting.

Jeg skal dog nævne en ting, som fru Ingerlise Koefoed ikke var inde på her, men som står i betænkningen, hvor socialistisk folkeparti ønsker amtsrådene fjernet. Ja men der er ikke i lovforslaget nogen kompetence henlagt til amtsrådene. Og der er ikke noget ønske om, at de skal spille anden rolle, end at de skal være formidlere af de ønsker og af de interesser, der kommer udefra. Med hensyn til regionerne er det jo væsentligt, at der er en lokal opbakning, at der er et lokalt, et